

Proletariërs van alle landen, verenigt u!

De Stem van de Arbeiders

La Voix des Travailleurs

n° 33
bijdrage tot de kosten 0,60 € - juni 2013

Periodiek van Arbeidersstrijd-Lutte ouvrière (communistisch trotskistisch)

Men moet de stem van de werkende mensen laten horen !

In dit nummer:

Het kapitalisme brengt de gezondheid ernstige schade toe

*Congres PS: de werkers kunnen enkel
op hun eigen strijd rekenen*

*PSA Aulnay (Parijs) : Na vier maanden staking
heeft de directie moeten opgeven.*

Verbod op ontslagen... van arbeiders en bedienden !

*75 jaar geleden: toen Hitler
de Volkswagen-fabriek feestelijk opende*

De Stem van de Arbeiders is ook in het Nederlands verkrijgbaar

Verbod op ontslagen... van arbeiders en bedienden.

De huidige patronale aanval richt zich op de "harmonisering van de statuten van bediende en arbeider". Hierachter gaat het onder meer over de opzegtermijn van de bedienden in te korten, die wat langer is dan die van de arbeiders. Anders gezegd, de ontslagen makkelijker te maken.

Of we nu bediende of arbeider zijn, we leven van onze lonen. De patroons in staat stellen om nog makkelijker te ontslaan, zoals de regering van plan is, zal zware gevolgen hebben voor alle soorten categorieën werkers.

Om onze vel te redden moet een verbod op alle ontslagen opgelegd worden!

Let op voor je portefeuille, ze gaan de index opnieuw "redden"!

Sinds januari bevat de berekening van de prijsverhoging ook de prijzen met kortingen. Dit zal ons 0,3% verhoging per maand doen verliezen. Maar de regering is niet van plan om hiermee te stoppen. De nieuwe index die ze bestudeert zou rekening houden met de speciale aanbiedingen van de grote supermarkten ("2de pak gratis" bv.) of met die van de telecom.

Dit is het werk dat door de "deskundigen" wordt verricht... ten nadele van de loontrekkenden. Daarom is er geen sprake van een echte loonindexering op de levenskosten zonder dat de werkers een echte indexering opleggen, met hun controle op de berekeningsmethodes en op de prijzen.

Klassenjustitie

Tot nu toe hadden de mensen met te lage inkomens om een advocaat te betalen, recht op een « pro deo » advocaat die door de regering betaald was. Deze heeft net beslist dat de « pro deo » advocaten in meeste gevallen niet meer gratis zullen zijn. Oproep doen op zo'n advocaat zal vanaf nu 10 €, plus 20 à 30 € per ingezette procedure kosten.

In principe wordt in de grondwet vastgelegd dat iedereen gelijk is voor de wet. Maar de rijken zijn altijd gelijkjer dan de armen...

Wanneer het protectionisme met sociaal pronkt...

Europa denkt eraan de zonnepanelen die in China gemaakt worden met 47% te belasten met het voorwendsel van oneerlijke concurrentie. Dat voorstel werd voorgesteld als een bescherming tegen landen die niet dezelfde sociale wetgeving als hier respecteren.

Maar hoe zou een belasting de Chinese arbeiders kunnen helpen om betere rechten te krijgen. En hoe zou deze belasting de Europese arbeiders kunnen helpen hun sociale verworvenheden niet te verliezen tegenover de begeerte patroons?

Echter zullen de zonnepanelen duurder worden...

Wat nodig is, zowel hier als in China, is sociale strijd om onze rechten op een deftig bestaan te verdedigen. En geen extra belasting zal dat kunnen geven.

Wie zijn we

Voor de militanten die De Stem van de Arbeiders uitgeven is het communisme de enige mogelijke toekomst voor de mensheid die bedreigd wordt door crisis, oorlogen, het opraken van de grondstoffen en van het milieu. Deze belangrijke problemen kunnen niet opgelost worden zonder de huidige kapitalistische maatschappij die in sociale klassen opgesplitst is en op de economische concurrentie en het individualistische egoïsme berust, te doen beëindigen.

We zijn ervan overtuigd dat de werknemers het kapitalisme kunnen vervangen door een vrije, broederlijke en menselijke maatschappij, want ze vormen de meerderheid van de bevolking, ze zijn diegenen die de maatschappij doen draaien, en ze hebben geen belang in het behouden van de huidige maatschappij.

Het is in dit vooruitzicht, dat van Marx, Lenin, Trotsky, dat we het bedrijfsblad De Stem van de Arbeiders uitgeven en uitdelen bij het Audi (VW) fabriek in Vorst en bij Durobor in Zinnik.

Om contact met ons te nemen:

Schrijven naar **BP 62 5100 Jambes**, zonder andere vermelding

of naar **stem.vd.arbeiders@gmail.com**,

of per telefoon aan **0479-44 81 52**.

Website van onze Franse kameraden : <http://www.lutte-ouvriere.org>

Verantwoordelijke uitgever, P. Lambert, zelfde adres.

Abonnement:

Normaal jaarabo: 10 nummers 8,50 €

Steunabo: 10 nummers 15 € (1 jaar)

Je kunt je op De Stem van de Arbeiders abonneren bij onze kameraden of per zending van uw gegevens en de som van het gekozen abo aan BP 62 5100 Jambes.

We moeten onze banen en lonen verdedigen!

De regering plant de verlenging van de loonstop, de VLD stelt de introductie voor van "mini-jobs" aan 450 euro, de SP.a van haar kant spreekt over het mogelijk maken voor de slachthuizen om werkers met een soort dienstcheque aan te nemen. En de "harmo-nisering" van de arbeiders en bediendestatuten die de patroons zitten op te leggen aan de vakbonden gaan ontslagen nog makkelijker maken...

Dat deze patronale dromen in de komende maanden worden waargemaakt of dat ze voor later worden uitgesteld maakt geen verschil: de patronale aanval is zeker niet gedaan. Integendeel! Elk ontslag, elke stap achteruit, elke opoffering die de werkers opgelegd krijgen kan niets anders dan nieuwe stappen achteruit veroorzaken.

In België zitten we nog niet in de situatie van de Griekse, Spaanse of Roemeense werkers, maar in deze landen tonen de kapitalisten dat hun hebzucht voor niets zal stoppen: niet voor de ouderen die ze zonder zorg en middel achterlaten, niet voor de jongeren die ze in de werkloosheid laten creperen, niet voor de kinderen die ze zonder eten achterlaten. Ze zullen tot daar gaan en zelfs verder, want het is zo dat ze hun winsten kunnen behouden.

In tijden van crisis, wanneer de verkoop daalt, kunnen de kapitalisten hun winsten behouden of verhogen enkel door de uitbuiting van de werkers te verergeren om een nog groter deel van de rijkdom die door deze gemaakt worden voor zich te nemen.

Maar door steeds grotere delen van de werkende bevolking uit de consumptie uit te sluiten beperkt het kapitalisme de markten nog meer en verergert het de crisis. De kapitalisten kunnen dan niets anders doen dan opnieuw ontslaan, de lonen opnieuw verlagen, kortom door een nieuwe verergering van de uitbuiting...

Het is een eindeloze spiraal die op de diepe contradicties van het kapitalisme berust, een economisch systeem dat gebaseerd is op de zoek naar winst, koste wat het kost, een systeem waarin de meerderheid werkt om de minderheid eigenaars van grote banken en bedrijven te verrijken. Een anarchistisch en oncontroleerbaar systeem waar de kapitalisten met hun zoektocht naar winst doorgaan, waar het ieder voor zich is. Zo'n systeem kan niets anders dan steeds diepere en verwoestende crisissen te veroorzaken.

De enige oplossing om definitief uit deze neerwaartse spiraal te geraken is het kapitalisme omver-

werpen. De werkers moeten de productiemiddelen uit de handen halen van kapitalisten die deze middelen in hun eigen voordeel omleidt. Een redelijkere economie, een economie die de behoeften van de mensen volgt, zal enkel mogelijk zijn in een communistische maatschappij waar diegenen die produceren ook diegenen zijn die beslissen.

Tja, het lijkt vandaag ver weg en velen zullen zeggen dat dit een droom is. Maar het gaat niet over dromen. Het gaat erom te begrijpen dat het kapitalisme niet gered kan worden en dat er geen enkele opoffering die we opgelegd krijgen door de overtuiging, door de kracht van de dingen en dan door de pure kracht, ons zal kunnen redden. De werkers kunnen niets verwachten van de politieke of syndicale leiders die het hebben over "industriële plannen die banen creëren", "duurzame politiek" en andere "oplossingen om uit de crisis te geraken". En dat men niets anders dan slagen van hen kan verwachten. En dat er geen mirakel gaat gebeuren, maar dat de werkers alleen op hun eigen collectieve krachten kunnen rekenen om hun vel te redden! Dat het zij of wij is, hun winsten of onze lonen!

Tegenover de kapitalistische belangen moet men de belangen van de werkende mensen laten horen:

Men moet de ontslagen verbieden en het werk onder iedereen verdelen, zonder loonverlies! Waarom zou de ene zich kapotwerken met steeds hogere werkritmes, terwijl anderen tot de werkloosheid worden veroordeeld?

Het zijn niet de werkers die van hun lonen moeten afzien om het voor de aandeelhouders mogelijk te maken hun dividenden te behouden. De lonen moeten de evolutie van de prijzen blijven volgen. En om de indexering niet in holle woorden te laten veranderen, moet men de index zelf controleren. Wie kent er beter dan de werkers en hun gezinnen de prijzen van de producten in hun winkelkarretjes, maar ook van hun huur, verzekeringen en energiefacturen?

De kapitalisten zullen ons uitleggen dat dit niet mogelijk is, dat ze er geen geld voor hebben. Dat ze dan hun rekeningen laten zien! De werkers moeten controleren waar de rijkdom die ze gemaakt hebben, naartoe gaat.

Is dit allemaal zeggen genoeg om het waar te maken? Natuurlijk niet, maar elke werker die zich op dit vooruitzicht van het toekomstige offensief van de werkers aansluit, is een garantie voor de toekomst.

Gezondheid:

De kapitalistische uitbuiting is dodelijk

In 2011 (het laatste jaar waarvoor er cijfers zijn) zijn meer dan 147.000 werkongevallen geteld. Meer dan 14.000 slachtoffers blijven met een permanente handicap en 82 zijn gestorven. En dit zonder alle niet-verklaarde of niet-getelde ongevallen mee te tellen (onder andere diegenen die bij de NMBS of in ziekenhuizen gebeuren...).

Niet alleen stijgt het aantal zware ongevallen, maar de verzekeringen weigeren één geval op tien te erkennen, vier keer meer dan 25 jaar geleden...

Het aantal ongevallen stijgt met de uitbuiting. Daarom lopen de tijdelijke krachten de meeste risico's. Het is niet overdreven te zeggen dat de uitbuiting bestrijden een kwestie van leven en dood is voor de werkers!

Onvoldoende!

Een paar 140 inspecteurs hebben als opdracht het welzijn op het werk te controleren. Dit is dus 1951 bedrijven te controleren voor elke inspecteur... Het komt erop neer dat de wetten voor de gezondheidsbescherming van de werkers niet zullen toegepast worden als de werkers hier zelf collectief niet voor zorgen.

Ze verslijten ons tot op de draad

Het rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering heeft in 2012 minder uitkeringen dan voorzien uitbetaald. De voornaamste reden is dat de werkers gaan werken zelfs als ze ziek zijn. Men zal zich hieraan moeten herinneren voor de

volgende keer dat de patroons ons weer voor luiert, profiteurs en andere scheldwoorden uitmaken. En we moeten ons er ook aan herinneren dat het niet de moeite waard is om onze gezondheid voor hun winsten te verliezen!

Bedrijfsnieuwtjes

Audi / VW - Vorst

VW - harde tijden worden aangekondigd, maar niet voor de aandeelhouders.

Bij de algemene vergadering van de aandeelhouders op 25 april heeft de CEO van de Volkswagen-groep, Martin Winterkorn, aangekondigd dat "de komende maanden allesbehalve makkelijk worden", door naar een zekere daling van de verkoop van de groep in Europa te wijzen.

Dit heeft de raad van bestuur niet tegengehouden de dividend van de aandeelhouders met 15% te verhogen.

Ja, men moet zich op harde tijden voorbereiden en zich klaarmaken om diegenen die de rijkdom die we produceren op zak steken, te doen betalen!

Beter om zich hieraan te herinneren

De moederfabriek van de Volkswagen-groep durft de 75ste verjaardag van haar oprichting niet vieren. Het is inderdaad niet goed voor haar imago om aan deze dagen te denken toen Hitler op 26 mei 1938 in zijn sportwagen door de menigte reed

met naast hem ingenieur Ferdinand Porsche die de bestelling voor de auto van het volk had gekregen... Hij was de grootvader van Ferdinand Piëch, de huidige voornaamste aandeelhouder en voorzitter van de raad van toezicht van VW. Men zou er zich ook aan kunnen herinneren dat Anton Piëch, de vader van Ferdinand, algemene directeur van de fabriek tijdens de oorlog, massaal gebruik heeft gemaakt van dwangarbeiders, die het niet allemaal hebben overleefd...

Wat de werkers betreft die geld op een speciale bankrekening hadden geplaatst om eigenaar te

worden van een auto van het volk, zij werden twee jaar later gemobiliseerd en de fabriek in Wolfsburg die ze mee hadden gefinancierd maakte geen wagen voor op vakantie, maar tanken om naar het front te vertrekken.

Ja, de kapitalistische uitbuiting heeft mooie tradities zoals deze. Dan is het beter om zich eraan te herinneren welke "oplossingen" de uitbuiters kunnen gebruiken om in tijden van crisis toch winst te maken. En het is beter om er zich aan te herinneren

waar de demagogen ons naartoe willen leiden wanneer ze zeggen dat er een gemeenschappelijk belang bestaat tussen kapitalisten zoals Porsche en Piëch en werkers omdat ze tot hetzelfde volk zouden behoren... Deze nationalistische strik werkt niet enkel in het Duits...

Hun winsten of onze gezondheid?

Volgens de geregistreerd en dat de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) komt de wetenschappelijke vertraging in de gemeenschap weerhoudt hier toegang te krijgen. De virus heeft al 22 slachtoffers gemaakt. Hoeveel anderen zullen opgeofferd worden voor de winst van de labos?

Van het hart nemen om aan de rijken te geven

Onder de 166 miljoen besparing die door de regering werden opgelegd op de gezondheidszorg komt de niet-terugbetaling van het electrocardiogram voor, behalve "in geval van intensieve zorgen of bij de cardioloog". Dat onderzoek is nochtans een kostbare diagnosemiddel voor de preventie en de zorgen.

Bovendien dringen de opeenstapeling van dat soort maatregelen de ziekenhuizen tot tekorten die ze dan aanvullen ofwel door verpleegsters of technici te schrappen, ofwel door de patiënten en de gezinnen andere posten extra te factureren.

En dat allemaal om het voor de regeringen mogelijk te maken met hun permanente hulpplannen aan de banken en aan de kapitalisten door te gaan.

links : nazi's viering voor de oprichting van Volkswagen
boven : Hitler en F.Porsche stappen in

De kapitalistische winst brengt de gezondheid ernstige schade toe... en aan de hele maatschappij

Soliris, dat geneesmiddel tegen twee zeldzame maar uiterst zware ziektes die een handicap vormen en op termijn dodelijk zijn, zal dus uiteindelijk terugbetaald worden. Gelukkig voor Viktor en de tientallen andere mensen in België die aan deze ziekte lijden.

Maar de keuze van het farmaceutische bedrijf Alexion om druk te oefenen voor de terugbetaling van een geneesmiddel dat ze 500.000 euro per jaar en per patiënt verkoopt, door over het geval van Viktor in de media te berichten, smaakt een beetje naar chantage.

Sommige commentatoren hebben zelfs de vraag gesteld, of het gerechtvaardigd is om zo'n kost aan de kassen van het Riziv over te laten, omdat ze volgens hen moeten besparen, om alleen een paar individuen te verzorgen met een zo duur geneesmiddel. Maar waarom moet het Riziv besparen en welke besparingen moet het? En als er één vraag is, die niet gesteld is, is het die van de winst.

De firma rechtvaardigt de heel hoge prijs van het geneesmiddel met de kosten van het onderzoek om een geneesmiddel te ontwikkelen dat uiteindelijk alleen voor een beperkt aantal mensen nuttig zal zijn en dat dus geen brede aflossing van het geneesmiddel mogelijk maakt.

Hoeveel heeft de ontwikkeling van dat geneesmiddel werkelijk gekost? Hoeveel subsidies voor onderzoek heeft de firma in de V.S. of in Europa gekregen? Want onderzoek en ontwikkeling in de farmasector krijgen eigenlijk hoge subsidies en worden dus al deels met overheidsgeld betaald. De firma heeft deze vragen zelfs niet moeten beantwoorden en haar beweringen werden helemaal niet nagezien. Ze moest maar de prijs

van haar keuze aankondigen.

In het persbericht van de minister van volksgezondheid en sociale zaken, Laurette Onkelinx, die zich verheugt over het akkoord met Alexion, vindt men niets meer: er staat gewoon dat «de modaliteiten van het akkoord, die handelsgeheim bevatten, vertrouwelijk blijven». Zo heeft de bevolking het recht om te betalen, maar niet om te weten waarom.

Er wordt toch bevestigd dat geneesmiddelen eerst en vooral met commerciële akkoorden te maken hebben.

Een handelszaak die moet opbrengen en die Alexion in 2012 toch een winst van bijna 200 miljoen euro heeft opgebracht. Een handelszaak die zo verleidelijk lijkt voor de speculanten dat het aandeel vandaag verkoopt tegen een 5 keer hogere prijs dan 5 jaar geleden... Alleen dit heeft meer dan één aandeelhouder van deze aandelen verrijkt. Sinds de beslissing van de Belgische regering om dat geneesmiddel terug te betalen is de koers van het aandeel trouwens met 6% gestegen.

Eigenlijk is wat veel kost bij veel geneesmiddel, de winst. En het zijn de steeds hoge winsten van de farmaceutische bedrijven die bijdragen tot het leegmaken van de kassen van de sociale zekerheid, en dit zonder geen enkele sociale nut.

En bij deze is er wat om erop te besparen. De prijzen op de etiketten die de arbeiders van de verzendingafdeling van de farmafabrieken plakken op eenzelfde geneesmiddel dat op uitvoer bestemd wordt, kunnen op deze manier van één tot tien variëren, naargelang de voorziene terugbetaling in het bestemmingsland.

De verdedigers van dat systeem beweren dat de geneesmiddelen, zonder winstdoel, simpelweg niet gemaakt zullen worden, dat er geen kapitalist is die in het onderzoek zonder winstdoel wil investeren...

Alleen geneesmiddelen die opbrengen worden inderdaad gemaakt. Zo zijn er veel geneesmiddelen die noodzakelijk zijn aan miljoenen mensen en die ook vaak niet duur zijn, die niet gemaakt worden omdat de armen simpelweg geen deel uitmaken van de markt. In het kapitalisme hebben ze alleen het recht om te creperen. Deze ontbering van geneesmiddelen die nochtans bestaan lijkt een echte permanente genocide.

Wat het onderzoek betreft is dat «risicokapitaal» zoals de kapitalisten zeggen. Want men kan niet zeker zijn dat het echt leidt tot een geneesmiddel dat opbrengt. En als er nog steeds wordt onderzocht in de rijke landen, is het omdat de Staten garanties geven en het onderzoek financieren met overheidsgeld.

Neen, de geneesmiddelen moeten niet onder de wet van de winst staan. Zowel het onderzoek, de geneesmiddelen en de zorg, als de andere levensbehoeften, zoals het eten, het water, de huisvesting, de opvoeding, ... moeten een openbare zaak worden, die onder de controle van de bevolking komt. Op deze manier zullen hun studie en hun productie enkel door de behoeften bepaald en niet door het winstbejag van enkelen. Een remedie die enkel door de revolutionaire manier kan gebracht worden, maar die de mensheid zal kunnen genezen van veel kwalen die hun oorsprong in de plaag van de kapitalistische winst vinden.

De ontslagers en hun medeplichtigen

Thales Alenia Space is een multinational (2,1 miljard omzet) die gespecialiseerd is in de lucht- en ruimtevaartindustrie. Einde 2012 heeft ze 78 werkers van de 570 van de vestiging in Charleroi ontslagen. De ordeboekjes zitten vol maar de directie spreekt van preventieve ontslagen want de verkoop zou kunnen dalen.

Het is hetzelfde bedrijf dat net 6 miljoen euro van het Waals Gewest heeft gekregen als hulp voor de ruimtevaartonderzoek.

In een interview op de radio heeft de directeur van Thales trots uitgelegd dat de investeringen in de ruimtevaartindustrie 10 maal de inzet konden opbrengen.

Hoeveel andere ontslagers profiteren zo van de subsidies die aan de patroons door het Waalse gewest worden gegeven?

HypOnkrisie

De bedienden van de FOD Volksgezondheid hebben een brief van hun management op hun Intranet gevonden om hen aan te manen "onbetaald verlof" of "ouderschapsverlof" te nemen om 40 ontslagen te vermijden. De minister Onkelinx is haar show in het parlement komen doen om de managers te roepen deze brief te verwijderen en "geloofwaardige alternatieven" te vinden. Maar wie heeft het budget van het personeel van dat ministerie met 9% verlaagd?

Te veel schaduw in het Marshall-plan

Veel zelf-applaus de laatste dagen in de Waalse regering: dankzij het Marshall-plan zou de regering 60.000 banen hebben kunnen creëren. De hele wereld zou Wallonië om deze prestatie benijden. Dat is een cijfer dat deugd doet...

Maar welk soort baan, voor welk loon, met welke omstandigheden en voor welke duur? Dit zijn de vragen die de werkers zich kunnen stellen, maar waarover de ministers goed zwijgen. Op dezelfde manier zwijgen ze over het aantal banen die in de openbare diensten verdwijnen en bij de gemeenten, waarvan de kassen leeg zijn wegens het Marshall-plan en andere cadeaus aan het patronaat...

Ontslagen moeten verboden worden en het werk moet onder iedereen verdeeld worden zonder loonverlies. En hiervoor moet men van de winsten nemen, niet het tegendeel!

Men kiest zijn ouders niet... maar wel zijn kamp!

"Ik ben zoon van arbeider, klein-zoon van arbeider. Ik ben in de nood geboren, in de ellende en dat allemaal ga ik niet vergeten. Ik blijf deze in alles wat ik doe en zal doen, geloof mij!". Dit is wat Elio Di Rupo op 21 mei onder anderen heeft verklaard tijdens een meeting in La Louvière. Vandaag is Di Rupo lid van de raad van bestuur van Belfius, zoals hij lid van die van Dexia was. Hij heeft aan de privatisering van Belgacom meegedaan. En hij leidt een regering die de werkloosheidsuitkeringen verlaagt, de lonen blokkeert, de leeftijd om op vervroegd pensioen te vertrekken verhoogt... men ziet het wel: een arbeiderszoon kan het patronaat zo ijverig dienen als één van hen. En als hij denkt dat hij de bittere pil doet vergeten door te zeggen dat hij één van ons is... vergist hij zich!

Bruno Tobback engageert zich... aan de patroons zijde

Tijdens zijn speech voor 1-mei in Gent heeft de voorzitter van de SP.a verklaard dat elke euro die in de strijd tegen fiscale fraude zal teruggewonnen worden, ertoe zal moeten dienen om de "lasten op arbeid te verlagen", dwz de bijdragen die de bedrijven betalen te verlagen.

Het is trouwens een politiek die de socialistische partijen al jaren blijven voeren samen met alle regeringspartijen.

Strijden om de wereld te veranderen...

Oorspronkelijk was 1-mei een strijddag wanneer de werkers in de hele wereld zich mobiliseerden om uit te drukken dat de toekomst van de mensheid in de handen zit van diegenen die alle rijkdom van de maatschappij creëren, de arbeidersklasse, en dat deze toekomst communistisch zou zijn (of "socialistisch" zei men ook, om aan te duiden dat de maatschappij ten

voordeel van collectieve belangen zou draaien en niet ten voordeel van een minderheid). Diegenen die zich vandaag "socialisten" verkeerd noemen hebben dit vooruitzicht allang opgegeven.

Ze hebben ook de directe eisen opgegeven die de werkers op 1 mei gewoonlijk verdedigen, zoals bijvoorbeeld de 8-urige werkdag (zonder loonverlies).

De werkers alleen creëren alle rijkdom

Ze beschouwden toen heel juist dat wat de werkers aan hun patroons konden afdwingen gewoon wat hen toekomst was, want ze de-

den niets anders dan een deel van de rijkdom die ze gemaakt hadden terug te nemen.

De leugen van "de lasten"

Niets te maken met Tobback & Co die de woordvoerders zijn van de patronale propaganda en ons willen doen geloven dat de werkers "een last" zouden zijn, terwijl de patroons noodzakelijk zouden zijn.

Bij Audi, Caterpillar, ArcelorMittal, Duferco en alle grote bedrijven ziet men nooit de aandeelhouders die de dividenden op zak steken. Nochtans draaien de fabrieken... Wie is dan "de last"?

Om hun lot te veranderen kunnen de werkers enkel op hun eigen strijd rekenen.

Op 21 april heeft de parti socialiste haar congres gehouden onder leiding van haar nieuwe voorzitter, Paul Magonette.

Na de daling van de werkloosheidsuitkeringen, de verlenging van de loopbanen - dwz de vermindering van de pensioenen - de door de regering opgelegde loonbevrozing, de bezuiniging op alle niveaus, moest de nieuwe voorzitter van de partij echt talent vertonen om te liegen om zo de PS voor te stellen als een geëngageerde, strijdlustige en linkse partij...

Maar Paul Magonette verzint niets. Hij past gewoon het oude recept toe dat al een eeuw door en door is gebruikt sinds de socialistische partijen in de bourgeois regeringen meezitten: zonder de socialisten in de regering zou het nog erger zijn, zeggen ze.

De socialistische partij zou zich verzetten, volgens Laurette Onkelinx zelfs "op de barricaden staan" en "in oorlog" zijn tegen het Europa van de koste wat het kost bezuiniging, tegen de Vlaamse nationalist die de sociale zekerheid willen splitsen, tegen het liberalisme.

Zo is er bij ons geen ontslag van ambtenaren (alleen enkele duizenden banenschrappingen), geen afschaffing van de loonindexering (alleen een wijziging van de index die ze teniet doet en de loonbevrozing), geen verhoging van de pensioenleeftijd (men moet alleen een aantal gewerkte jaren bereiken dat onmogelijk is om een volledig pensioen te krijgen),

Men zou dus het ergste vermijden met de PS in de regering? Niet zeker, want door de werkers teleur te stellen en te demoraliseren maakt de PS de weg open voor een nog ergere aanval van het patronaat en van de rechtse en zelfs extreemrechtse partijen.

De kapitalistische crisis verergert van dag tot dag en de patronale aanval volgt mee. Voor het grote patronaat is er geen sprake van om van haar winst af te zien. En om ze te behouden ondanks de crisis is er maar één middel: de uitbuiting van de werkers te verhogen, met de ontslagen en de aanval op de index, op de opzegtermijnen van de bedienden, op de pensioenen, op de sociale zekerheid, enz.

Ja, het grote patronaat voert een oorlog tegen de werkers. En het is niet de PS die de "rechten die door onze grootouders werden bevochten" zal verdedigen, zoals Magonette heeft gezegd. Wanneer de crisis versnelt, verliezen de werkers zeer snel de enige dingen die ze in de kapitalistische maatschappij hebben: hun baan en hun loon. Zelfs wanneer de socialisten in de regering zitten, zoals het toen het geval was in Griekenland en in Spanje of nu vandaag in Frankrijk. En elke keer doen deze stappen achteruit niet anders dan verdere stappen achteruit voor te bereiden en de crisis te verergeren via de consumptiedaling van de bevolking.

Ja, de tegenaanval moet absoluut voorbereid worden, om niet te beleven wat de werkers in

Griekenland, Spanje en Italië al verduren. Maar de werkers moeten niets verwachten van de regeringen die plat op hun buik liggen voor de kapitalisten, de bankiers en de grote patronen. De partijen die in de regering zitten doen niets anders dan de kapitalistische wil uit te voeren... en ze proberen daarna deze te rechtvaardigen.

De werkende mensen zullen hun lot veranderen door het kernidee van het socialisme weer eigen te maken: dat de toekomst van de mensheid niet met het kapitalisme mogelijk zal zijn, maar met het communisme, een maatschappij die de werkers zullen vrijmaken van het uitbuiten van mens door mens. Door zich het programma weer eigen te maken, dat in het strijdlid de Internationale wordt bevat en dat in de originele Franse versie zo klinkt: « Il n'est pas de sauveurs suprêmes, ni Dieu, ni César, ni tribun, producteurs sauvons-nous nous-mêmes ! » (Er zijn geen opperreder, noch God, noch Caesar; werkers, laten we ons zelf redden!)

De arbeidersklasse kan sterk zijn, maar haar kracht zit niet in de regering, ze zit in haar aantal en in het feit dat ze aan de basis staat van alle rijkdom. Wanneer de werkers hier bewust van zullen worden, zullen ze massaal kunnen staken, de kapitalisten kunnen terugdringen en hen hun macht om de hele wereld in de afgrond te duwen, kunnen ontnemen.

De werkers moeten de boekhouding van de bedrijven en van hun eigenaars controleren

De Caterpillar-delegatie heeft aangekondigd dat ze oproep zal doen op de consulting firma SECAFI die gespecialiseerd is in het raadgeven aan de vakbonden.

Men kan inderdaad geen vertrouwen hebben in de verklaringen van een bedrijf zoals Caterpillar die over een leger beschikt van deskundigen in cijferfoltering om een situatie die elk jaar miljoenen aan de aandeelhouders opbrengt in een ramp te veranderen.

Maar de consultants van SECAFI zullen enkel toegang krijgen tot de cijfers die Caterpillar aanvaardt te geven. Diegenen die werkelijk de middelen hebben om na te zien waar het geld naartoe gaat, zijn de werkers. Want ze staan overal en zien alles : het aankomen van de grondstoffen, de opgestelde facturen, die die door het bedrijf worden betaald (of niet betaald), de bestemming en de prijzen van de afgewerkte producten, enz. Alleen maar samen kunnen ze alles weten.

Hold-up op de postbodes en op de openbare dienst

BPost bereidt zich om naar de beurs te gaan. Om diegenen die geld hebben te overtuigen BPost-aandelen te kopen belooft Johnny Thijs, CEO van het bedrijf, dat 85% van de winsten aan de aandeelhouders zullen gestort worden. En om zo te doen is hij van plan het personeel tot in 2020 te blijven verminderen (er worden vandaag 1200 posten per jaar bij de Post geschrapt), de productiviteit te verhogen (meer werk voor minder postbodes) en de prijzen (nog) te verhogen...

Het klinkt zoals de bedreiging van de struikrovers in het Frans: "la bourse ou la vie"!

Staking van de bagagisten van Swissport

Van 13 tot 16 mei hebben de werkers van Swissport, de maatschappij die voor de bagage van de luchthaven in Zaventem zorgt, gedurende 4 dagen gestaakt. Ze klagen de werkplanningen met split shifts (niet-aaneensluitende uren) aan en de ploegen van twee mannen die in één uur 5 tonnen bagage uit een vliegtuig moeten krijgen!

Hun actie heeft snel tot een rotzooi geleid die de demonstratie heeft gedaan dat niets ronddraait zonder deze onzichtbare werkers.

De regering heeft gereageerd door de werktuigen te vorderen en door op deze manier de werkers uit te sluiten. Zo toont de regering goed aan in welke kamp ze zit.

De werkers hebben gehouden ondanks de druk en hebben de CEO van Swissport verplicht tot in Brussel te komen (met of zonder bagage?) en een paar toegevingen te doen. De kracht van de werkers is de staking!

PSA Aulnay (Parijs) :

Na vier maanden staking heeft de directie moeten opgeven

Vrijdag 17 mei hebben de stakers van PSA Aulnay voor de opschorting van de staking gestemd die ze op 16 januari hadden gestart.

Al de ontslagen voor "zwarte fout" -eigenlijk voor staking- en de vervolging tegen drie délégués en tientallen stakers werden opgeheven. De staking heeft het mogelijk gemaakt voor het geheel van de werkers van de PSA-groep om ontslag, overplaatsings en verhuisprijs te krijgen die boven diegenen die door de directie voor de staking werden voorgesteld.

Maar wat de werkers met de staking hebben kunnen winnen, beperkt zich niet tot de verbetering van het sociaal plan.

Terwijl zoveel werkers worden ontslagen zonder zich collectief te verdedigen hebben de stakers van PSA-Aulnay een onafgebroken oorlog gevoerd tegen de familie Peugeot. Met de steun van veel niet-stakers hebben ze de productie in Aulnay verlamd. Ze hebben veel betogingen gedaan, alleen of met andere werkers (Goodyear, Virgin, Presstalis...) en hebben ook veel bezoeken aan andere bedrijven gebracht.

De stakers wendden zich tot alle werkers

Ze hebben het geheel van de werkers in het land aangesproken, voor het verbod op de ontslagen. Ze hebben hun staking gefinancierd door, via de solidariteit van duizenden werkers, 800 000 euro in te zamelen, waarmee ze hebben kunnen houden.

Ze hebben ook veel acties georganiseerd, die aangekondigd werden of niet ("verrassing acties"), bij de directie van PSA, bij lokalen van het patronaat en van de regering. Alleen maar razend om op deze manier te gengesproken te worden.

Een staking die door de werkers zelf wordt geleid

Dit is mogelijk geweest omdat de staking van het begin tot het einde op een democratische, bewuste manier door de werkers zelf is georganiseerd. Elke dag, en soms twee keer per dag, hielden ze een algemene vergadering waar ze alle beslissingen namen. Een stakingscomité

dat open aan alle stakers stond, werd bijna dagelijks samengebracht om over alles te spreken: sandwiches en maaltijden, geldinzameling, acties te voeren en alle problemen van de staking. Ze hebben allemaal heel veel geleerd in deze strijd, en ze blijven allemaal vastbesloten om de arbeidersstrijd zonder rust verder te zetten tegen de grenzeloze hebzucht van het patronaat.

